Woensdag, 3 Maart 1943 DAGBLAD 60ste Jaargang, No 3841

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve s Zondags)
Abonnementsprijs voor het Staatsdeel
f 1.50 per maand [Aruba f 2.—] bij vooruitbetaling.
Afzonderlijke nummers f 0.10.

Adm.: Tel. 1550. Redactie Tel. 1858.
Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG
Spreekuur van de Redactie 16—18 uur.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29.
Adres: Postbus 80, Willemstad.

Kantoor Verenigde Staten: M. D. BROMBERG & Asso. Inc.
19 to 25 West 44th Street, New York N. Y.
Kantoor voor Redactie en Administratie Gebiedsdeel Aruba:
J. E. CROES, Postbus 14, Nassaustraat, Oranjestad, Telef. 38

Nazies ontruimen Rzhev.

M. K. Gandhi beëindigt zijn vasten.

Steunverlenings-overeenkomst tussen V. S. en Chili.

U. S. A.-duikboten vernietigen 5, beschadigen 2 Japanse schepen.

„WIJ ZULLEN DE JAPANSE VLOOT GEHEEL VERNIETIGEN" ZEGT KNOX.

John Highthower seint uit Washington:

De Noordamerikaanse secretaris van Marine, Frank Knox, beloofde, dat „wij de Japanse vloot nog vóór het einde van de oorlog geheel zullen vernietigen". Knox zeide dit in een verklaring voor het Senaatscomité voor Buitenlandse Aangelegenheden, dat een onderzoek instelt naar de vraag of men de Leen- en Pachtwet met nog een jaar zal verlengen. Hij verklaarde, dat, wanneer de Japanse vloot buiten gevecht gesteld is „wij aan Japan de eis zullen stellen, dat het nimmer meer een vloot zal bezitten. Japan heeft getoond, dat het niet in aanmerking komt een vlootmacht te bezitten."

Knox zeide, dat de verantwoordelijkheid om politie-diensten te doen op de Stille Oceaan en ervoor te zorgen, dat zich daar geen agressie meer zal voordoen na de oorlog, grotendeels op de Verenigde Staten zal komen te rusten. Tot die tijd moet dit land zich de daarvoor benodigde bases verschaffen, opdat een overweldigende zee- en luchtmacht kan worden ingezet waar en wanneer zulks vereist wordt. Senator Vandenberg, een Republikeins lid, wiens vragen de uitlatingen van Knox hadden uitgelokt, zeide eenzelfde mening betreffende de na-oorlogse politiek van de Verenigde Staten op de Stille Oceaan te delen. Knox liet geen twijfel over, dat reeds de kern van een dergelijk systeem van bases bestaat Hij maakte bekend, dat de Verenigde Staten op een mandaat-eiland, welks naam hij evenwel niet noemde, een grote operatie-basis hebben laten inrichten.

Vandenberg wilde weten of er ook stappen konden worden genomen om te verzekeren, dat de Verenigde Staten deze bases ook na de oorlog kunnen behouden. Wat de Leen- en Pachtwet betreft, meende Knox, dat de Verenigde Staten zes zo ver als mogelijk is zijn gegaan, maar hij voegde erbij, „wij vechten thans voor een gemene zaak...... Wij hebben ons eigen geld uitgegeven om deze bases te maken, en ik kan mij indenken, aldus Knox, dat de groep Noordamerikanen, die aan de vredestafel zit, er zeer sterk naar zal verlangen om deze bases te behouden.

Vroeger had Senator Tydings, een Democraat, gezegd een amendement te zullen indienen op de Leen- en Pachtwet, die de weg zou plaveiden om het blijvend toezicht te verkrijgen over de bases op het Westelijk Halfrond, welke aan de Verenigde Staten van Noord-Amerika werden overgedragen in ruil voor de vijftig torpedojagers (Washington, (AP) 2.3).

U.S.A. - MARINE COMMUNIQUÉ.

Stille Zuidzee (alle data zijn Oosterlengte): Op 1 Maart jl. hebben Noordamerikaanse Dauntless-duikbommenwerpers, geëscorteerd door Wildcat-gevechtsvliegtuigen, het door de Japanners bezette gebied te Munda op het eiland Nieuw Georgië aangevallen en er branden gesticht. Alle vliegtuigen keerden terug (Washington, (AP) 2.3).

HEVIGE STRIJD IN CHINA.

Het communiqué van het Noordamerikaanse Hoofdkwartier van Luitenant Generaal Joseph Stillwell zeide, dat de Noordamerikaanse luchtmacht in China in samenwerking met de Chinese grondtroepen aan het Salween-front voortgaat met haar aanvallen op de Japanse verbindingslinies en installaties in Noord Birma en Yunnan. Tussen 11 en 17 Februari heeft men sleepboten en schuiten in Birma, installaties en vrachtwagens nabij Lungling en militaire pakhuizen in de buurt van Lameng aangevallen.

Nabij Wanliakws viel men een vijandelijk motor-convooi aan. Op 18 Februari werden 7 vrachtwagens beladen met troepen vernietigd, waardoor de vijand hevige verliezen leed. Barakken en andere installaties werden ook bestookt en grote schade werd aangericht.

Op 19 Februari hebben Noordamerikaanse P-40's Lasjio, het uitgangspunt van de vijandelijke actie in Noord-Birma, aangevallen. De aanval was hoofdzakelijk geconcentreerd op de Mamtu-mijnen, waar zware schade werd veroorzaakt. Bij een aanval langs de rivier de Salween vernietigde men 10 wagens en vrachtwagens. Gevechts- en verkenningsvliegtuigen hebben op 21 Februari 3 vrachtwagens vernietigd alsook twee schuiten en nog een ander vaartuig te Bhamo en Mangsjih. De dag daaropvolgende vernietigde men twee vrachtwagens te Lungling. Noordamerikaanse bommenwerpers, geëscorteerd door P-40's, hebben in de namiddag van 28 Februari Mangsjih aangevallen, een samentrekkingspunt van Japanse troepen en materiaal. Men plaatste verschillende voltreffers en veroorzaakte verscheidene branden. Eén Noordamerikaanse jager ging verloren bij deze gevechten: de vlieger bevindt zich evenwel in veiligheid. Alle andere vliegtuigen keerden zonder een enkel voorval terug (Tsjungking, (AP) 2.3).

OVEREENKOMST VAN DE V. S. EN CHILI.

De Verenigde Staten en Chili tekenden een steunverlenings-overeenkomst, waarin de verdediging van Chili beschreven wordt als van vitaal belang voor de verdediging van de Verenigde Staten.

De overeenkomst werd getekend door waarnemend staatssecretaris Sumner Welles en den Chileensen Ambassadeur Don Rodolfo Michels (Washington, (AP) 2.3).

DUITSERS VERLATEN RZHEV.

De Duitse radio maakte bekend, dat de Duitse strijdkrachten Rzhev aan het front ten Westen van Moskou „volgens het plan" hebben ontruimd, teneinde de frontlijn te verkorten. De radio zeide, dat de achterhoede, die de stad dagenlang had bezet, zich van den vijand losmaakte in de nacht van 2 op 3 Maart nadat zij de bruggen over de Wolga had vernield. Rzhev ligt op 210 kilometer ten Westen en iets Noordelijk van Moskou. De stad was een der sterkte-punten in de driehoek die gevormd werd met Velikie Lukie en Vyazma (Londen, (AP) 3.3).

RUSSISCH MIDDAGCOMMUNIQUÉ.

Het Russisch middagcommuniqué luidt als volgt:

„Gedurende de nacht van 2 op 3 Maart leverden onze troepen offensieven gevechten in dezelfde richtingen als tevoren.

Ten Westen van Rostov leverden onze troepen aanvallende gevechten. De afdeling A brak in de vijandelijke stellingen door en doodde ongeveer honderd Duitse officieren en manschappen. In een andere sector poogden de Duitsers de hoogte te hernemen, die onze strijdkrachten gisteren hadden bezet. De mannen van een onzer gardeeenheden sloegen de vijandelijke tegenaanval af en doodden ongeveer 60 Hitlerieten.

Ten Zuid-Westen van Vorosjilovgrad versloegen de manschappen van de afdeling X twee compagnieën van het vijandelijke voetvolk. Zij ontwrichtten 3 tanks en vernielden 7 vrachtwagens met voorraden. Er werden tropeeën veroverd. Ten Westen van Charkov bezetten detachementen van de afdeling X verschillende bewoonde plaatsen. Ongeveer 300 vijandelijke officieren en manschappen werden gedood in straatgevechten.

Twee ammunitie - opslagplaatsen en één voedsel-depot werden veroverd. Onze tankbestuurders maakten voortgang. Zij sloegen een colonne van de Duitse gemotoriseerde infanterie uiteen en vernielden die gedeeltelijk. 14 Vijandelijke tanks en 40 olie-tanks werden vernietigd. Ten Westen van Kursk verdreef de afdeling X de Duitsers in een heftige aanval uit twee bewoonde plaatsen. Zij veroverde 2 kanonnen, meer dan 100 geweren, ammunitie en andere oorlogsmateriaal. In een sector sloegen onze manschappen een vijandelijke tegenaanval af en ruimden zij ongeveer 100 Hitlerieten op. Zij veroverden 2 tanks, 3 tank-afweerkanonnen en 15 machinegeweren.

In de Kuban zetten onze troepen de offensieve operaties voort. In een nachtelijk gevecht brak de afdeling A in de vijandelijke achterhoede door en ruimde ongeveer een compagnie van de Duitse infanterie op. Een onzer peletons vernielde 3 tanks en blies een ammunitie-opslagplaats op" (Moskou, (AP) 3.3).

GANDHI BREEKT ZIJN VASTEN.

Mohandas Gandhi heeft zijn vastentijd beëindigd. Het eerste voedsel, dat hem werd toegediend door Mevrouw Gandhi, was verdunde sinaasappelsap. Het officiële communiqué, dat het einde van de vasten bekendmaakte, zeide: „Hedenmorgen om 9.30 uur (Brits Indische tijd) heeft Gandhi zijn vasten gebroken door het gebruiken van sinaasappelsap, dat met water verdund was. Hij toonde tekenen van inspanning en is zwak, doch opgewekt" (Poona, (AP) 3.3).

De regering van Brits Indië zeide in een communiqué:

„Bij het beëindigen van Gandhi's vasten zullen de regelingen voor zijn vasthouding en die van andere personen, die in het Paleis van Aga Khan in hechtenis zijn, thans worden hervat. De buitengewone medische verzorging zal — voor zover nodig — voorlopig worden voortgezet" (New Delhi, (AP) 3.3).

DE AANVALLEN OP DE DUITSE DUIKBOTENBASES.

John Hightower seint uit Washington:

Op een persconferentie zeide de Noordamerikaanse secretaris van Marine Frank Knox: „Ik betwijfel het of de luchtaanvallen op de Duitse duikboten-bases langs de Noordelijke Franse kusten directe schade aanrichten aan de duikboten". Knox schatte, dat de nazies thans 300 tot 400 duikboten tot hun beschikking hebben. Ook verklaarde Knox zich niet in staat te vertellen in hoeverre de luchtaanvallen op deze bases doeltreffende gevolgen hebben. Hij legde er de nadruk op, dat vele werven zwaar door de Duitsers beschermd worden.

Knox meende evenwel, dat er belangrijke schade aangericht wordt, al ware het alleen maar dat het gemeenschapsleven daar in de war werd gebracht. De vraag of er ook tekenen zijn, die wijzen op een toenemende activiteit van de Duitse duikboten tegen de Geallieerde scheepvaart op de Atlantische Oceaan, werd door Knox ontkennend beantwoord met de verklaring, dat de situatie in dit gebied „nogal stabiel was gedurende de laatste tijd" (Washington, (AP) 2.3).

PALERMO GEBOMBARDEERD.

Het communiqué van de Luchtmacht in het Midden-Oosten luidt: „Middelzware bommenwerpers vielen de haven van Palermo aan in de nacht van 1 op 2 Maart. Vier grote branden werden gesticht en bommen, die op de steiger vielen, veroorzaakten een aanhoudende brand. Van deze en andere verrichtingen wordt geen onzer vliegtuigen vermist" (Caïro, (AP) 3.3).

AANVAL OP WEST-DUITSLAND.

Het Britse Ministerie van Luchtvaart gaf het volgende communiqué uit: „In de afgelopen nacht hebben vliegtuigen van het Bommenwerperscommando mijnen gelegd in de vijandelijke wateren en objecten in het Westen van Duitsland aangevallen. 3 Onzer vliegtuigen worden vermist" (Londen, (AP) 3.3).

MALTA WEERT ZICH!

Het communiqué van de Royal Airforce op Malta zeide, dat gevechtsbommenwerpers Maandag jl. het vliegveld te Comiso hebben aangevallen. In Februari hebben torpedo-vliegtuigen, die hun bases op Malta hebben drie vijandelijke voorraadschepen tot zinken gebracht; een vierde brandde geheel af en vele andere werden beschadigd. De Britse luchtmacht heeft in dit tijdsverloop 39 treinen aangevallen en 14 locomotieven vernietigd of wel ernstig geschadigd. Gevechtsbommenwerpers hebben ook vele aanvallen uitgevoerd op industriële objecten op Sicilië (Malta, (AP) 2.3).

BERLIJN DREIGT MET REPRESAILLES.

Radio-Berlijn dreigde met représailles op zowel Britse en als Noordamerikaanse steden voor de aanval op Berlijn door de Royal Airforce in de afgelopen nacht (Londen, (AP) 2.3).

Het nieuws van vandaag.

Na meer dan een jaar in Rzhev getoefd te hebben, ontruimden de nazies — volgens bekendmaking van Radio-Berlijn — de stad „volgens het plan, teneinde de gevechtslinie te verkorten (blz. 1).

Met de bezetting van Rzhev door de Russen is alzo de vijandelijke basis opgeruimd, die het dichtste bij Moskou lag. De Russen hebben tot dit ogenblik het Duitse bericht nog niet bevestigd en deelden evenmin iets mede over het offensief, dat door Maarschalk Timosjenko aan het Noordwestelijk front werd ondernomen.

Volgens het middagcommuniqué van heden heeft het Rode leger evenwel voortgang gemaakt ten Westen van Charkov. Verschillende nieuwe steden werden veroverd en 300 vijandelijke manschappen werden in een sector gedood. Ten Westen van Kursk werd nog een stad genomen en ten Zuid-Westen van Vorosjilovgrad viel nog een stad in handen der Sovjets (blz. 1).

De Britse luchtmacht verscheen in de afgelopen nacht weer boven Duitsland, doch niet in zulk een aantal als de voorgaande nacht, toen Berlijn geteisterd werd door meer dan duizend ton aan bommen. De bijzonderheden over de aanval zijn thans bekend en laten zien, dat de schade in Berlijn enorm moet zijn (blz. 3).

In Noord-Afrika ontwikkelt de situatie zich als tevoren. Vijandelijke aanvallen in het Noorden werden afgeslagen; de Geallieerde opmars in Tunis wordt voortgezet; de grote aanval van het 8e leger in het Zuiden wordt elk ogenblik verwacht en de Geallieerde luchtmacht blijft aanvallen (blz. 3).

Noordamerikaanse duikboten hebben volgens bekendmaking van de U.S.A.-Marine weer 5 Japanse schepen tot zinken gebracht en 2 beschadigd. Een Nederlandse duikboot bracht een volgeladen Japans vrachtschip van 4000 ton tot zinken in de Straat van Malakka (blz. 3).

De Verenigde Staten en Chili tekenden een steunverlenings-overeenkomst, waardoor de partheid van Chili blijkbaar zal worden opgeheven (blz. 1).

Mohandas Gandhi beëindigde zijn vasten, maar blijft geïnterneerd, gelijk de overige gevangen leiders van de Hindoe-partij (blz. 1).

Van Jacques Maritain publiceren wij op de eerste bladzijde het begin van een artikel, dat morgen besloten zal worden. Maritain, die op 24-jarige leeftijd als student tot de R.K. Kerk toetrad en daarna onder leiding van den Dominicaan Père Clérissac O.P. de thomistische wijsbegeerte ging bestuderen, waarvan hij een van de grootste beoefenaars werd, is hoogleraar aan het Institut Catholique te Parijs. Hij was buiten Frankrijk, toen dit land onder de voet gelopen werd en doceert op het ogenblik in New York. Maritain, een van de grootste katholieke denkers van de huidige tijd, werd het vorig jaar op zijn 60e verjaardag onderscheiden met de „Medal of Christian Culture" in de Verenigde Staten.

Op blz. 4 wordt het verhaal van Pater Van Straelen S.V.D. voortgezet en beëindigd.

Christelijk Humanisme.

LEVEN MET ZIN EN RICHTING.

door
JACQUES MARITAIN.

I.

Een eerste artikel van den bekenden Fransen wijsgeer en denker Jacques Maritain „De Crisis der Beschaving" verscheen in „Dagblad Amigoe di Curaçao" van 6 — 9 Januari 1943. In dit eerste artikel gaf Maritain een beschouwing over de huidige wereldtoestand en de middelen ter verbetering. Een van de toen behandelde punten was het saecularisatie-proces, dat door de wereld voer, en het anthropocentrisch humanisme van de moderne tijd. In zijn slotbeschouwing kwam Maritain tot de conclusie dat een vernieuwing van het democratisch ideaal het goede van het humanisme niet mag verwerpen, doch in plaats van een anthropocentrisch humanisme het theocentrisch humanisme moet stellen, over hetwelk de vertaling van het volgende artikel een uitwerking geeft.

Ieder groot tijdvak wordt beheerst door de speciale gedachte, die de mens zich modeleert op den mens. Onze handelwijze is hiervan afhankelijk, even goed als van onze eigen natuur: het is een beeld, dat zich klaar en helder voordoet aan de geest van sommige grote denkers, en min of meer onbewust aan de menigte, maar dat niettemin sterk genoeg is om als matrijs te dienen, waarnaar de sociale en politieke strekkingen gevormd worden, die het karakter van een gegeven tijdperk bepalen.

In brede zin werd het beeld van den mens dat het middeleeuwse Christendom beheerste, bepaald naar St. Paulus en St. Augustinus. Dit beeld zou uiteen vallen na de tijd der Renaissance en de Hervorming, verscheurd tussen, aan de ene kant een Christelijk pessimisme, dat wanhoopte aan de menselijke natuur, en aan de andere kant, een Christelijk optimisme, dat meer op menselijk kunnen dan op de Goddelijke genade rekende. Het beeld des mensen, dat de moderne tijden beheerst, werd bepaald naar Descartes, John Locke, de Verlichting en Jean-Jacques Rousseau.

Hier staan wij tegenover het saecularisatie-proces van den Christen mens, dat in de zestiende eeuw aanving. Laten wij ons niet misleiden door het zuiver wijsgerige van zo'n ontwikkeling! In werkelijkheid was de mens van het Cartesiaanse Rationalisme een zuiver begrip, geknipt volgens een oud patroon. De mens van de Natuurgodsdienst was een Christen, die geen genade, wonder, of openbaring nodig had, en deugdzaam en rechtvaardig was door zijn natuur. De mens van Jean-Jacques Rousseau was, op een veel diepere en kenmerkende manier, de echte mens van St. Paulus, overgeplaatst op het terrein van zuivere natuur, onschuldig zoals Adam vóór de val, hunkerend naar een staat van Goddelijke vrijheid en geluk, bedorven door sociaal leven en beschaving zoals Adams zonen door de erfzonde.

Hij moest verlost en vrijgemaakt worden, niet door Christus, maar door de wezenlijke goedheid van 's mensen natuur, welke hersteld moest worden door middel van een opvoeding zonder dwang en zich in de toekomende eeuwen openbaren moest in de Stad des Mensen, op zodanige manier, dat „ieder onderworpen aan allen, nietteminn alleen aan zichzelf onderworpen is."

Deze ontwikkeling was niet uitsluitend een rationalistische ontwikkeling. Het was het proces der verwereldlijking van iets geheiligds, verheven door God boven de natuur, bestemd tot een Goddelijke volmaaktheid, levend een goddelijk leven in een broos en gewond lichaam — de mens van het Christendom, de mens van de Vleeswording. Dit alles werd verwoest om den mens terug te brengen in het Koninkrijk van den mens zelf („anthropocentrisch humanisme"), onder een Christelijk masker, waarbij het Evangelie vervangen werd door het menselijk Verstand en menselijke Goedheid. Van de Menselijke Natuur werd nu verwacht wat eerst verwacht werd van God, die Zich aan zijn schepsel gaf. Grootse beloften, Goddelijke beloften werden gedaan bij het dagen der moderne tijden.

Wetenschap zal den mens bevrijden en hem maken tot meester en beheerser van het geschapene. Een automatische noodzakelijke ontwikkeling zal hem in het aardse koninkrijk van vrede binnenleiden, binnen dat gezegend Jerusalem, dat onze handen zullen opbouwen door verandering van maatschappelijk en politiek leven. Dit zal het koninkrijk van den mens zijn. Daarin zullen wij de opperbestuurders worden van onze eigen geschiedenis.

Wij verloren onze godsdienstige en Bovennatuurlijke begrippen.

Wanneer ik de jongste resultaten van dit uitgebreide saecularisatie-proces naga, dan wil ik allereerst wijzen op het steeds toenemend verlies in de moderne ideologie van alle zekerheid, die voortkomt, hetzij uit bovennatuurlijke beschouwing, hetzij uit geloofszekerheid, die fundament en realiteit gegeven hebben aan het beeld van den Mens in het Christelijk systeem. De historische ramp is het mislukken van de wijsgerige rede geweest, die niet in staat bleek om haar eigen bovennatuurlijke praetentie, haar eigen rechtvaardiging van den gesaeculariseerden Christenmens te handhaven, en zich verplicht zag over te hellen naar een positivistisch ontkennen juist van deze zelfde rechtvaardiging.

De menselijke Rede verloor haar greep op het Wezen, en stond alleen nog maar open voor de mathematische studie der zintuigelijke verschijnselen, voor het opbouwen van de overeenkomstige techniek der materie — een terrein, waarop elke absolute realiteit, elke absolute overtuiging, en elke absolute waarde natuurlijk uit den boze is.

Wat den mens zelf aangaat, de moderne mens kent vele soorten van zekerheid — maar niet de zekerheid; hij verstaat de betrekkelijke en veranderlijke zekerheid der wetenschap, maar begrijpt niets van en is bang voor de eeuwige bovennatuurlijke zekerheid, welke verworven wordt door metaphysische inspanning van de Rede, of van de Goddelijke Zekerheid medegedeeld door het Woord Gods. De moderne mens beroept zich op menselijke rechten en waardigheid — zonder God, want zijn ideologie baseerde menselijke rechten en menselijke waardigheid op een goddelijke, onbeperkte autonomie van de menselijke wil, welke geschonden en vernietigd zou worden door een bevel of regeling opgelegd door wat dan ook. De moderne mens heeft vertrouwen in vrede en broederschap — zonder Christus, want hij heeft geen Verlosser nodig, hij zal zichzelf wel met eigen middelen verlossen, en zijn liefde tot den evennaaste behoeft niet te steunen op de goddelijke liefde.

De moderne mens streeft immer vooruit naar goed en bezit der aarde — zonder kwaad op aarde, want hij gelooft niet in het bestaan van het kwaad,

kwaad is slechts een onvoltooide etappe, en een verdere etappe zou dit heel natuurlijk voorbijgaan. De moderne mens geniet van het menselijk bestaan en schat dit van onbeperkte waarde — zonder ziel of overgave van zichzelf, want de ziel is voor hem een onwetenschappelijk begrip, geboren uit de droombeelden van den primitieven mens. En indien een mens aan iemand, dien hij bemint, zijn ziel niet geve, wat kan hij dan geven? Geld ja, maar niet zichzelf.

Wat de beschaving aangaat, de moderne mens van de bourgeoisie heeft een maatschappelijk en politiek leven, een gemeenschappelijk leven zonder gemeenschappelijk goed of gemeenschappelijk werk, want het doel van gemeenschappelijk leven bestaat volgens hem alleen in ieders vrijheid te handhaven, privaat eigendom te genieten, weelde te verwerven, en zijn eigen vermaak te zoeken. **De moderne mens gelooft in vrijheid — zonder zelfbeheersing van eigen zedelijke verantwoordelijkheid, want vrije wil is voor hem onverenigbaar met het wetenschappelijk determinisme;** hij gelooft ook in gelijkheid — zonder rechtvaardigheid, want rechtvaardigheid ook is volgens hem een metaphysisch begrip dat alle redelijk fundament derft en dat alle criterium ontbeert in onze moderne biologische en sociologische opvatting. **De moderne mens stelt zijn hoop op de machine, op techniek, en op mechanische industriële beschaving** — zonder wijsheid **om deze te beheersen en in dienst te stellen van menselijk welzijn en vrijheid; want hij verwacht** de vrijheid van de ontwikkeling der techniek zelf, **niet van enig ascetisch streven tot inwendig zelfbezit. En hoe kan iemand, die de zelfbeheersing in het menselijk leven niet bezit, deze beheersing opleggen in het gebruik dat hij maakt van de machine?** De wet der machine, die de wet der materie is, zal zich op hèm toepassen.

Ten laatste, wat aangaat het inwendige dynamisme van het menselijk leven, de moderne mens beoogt geluk — zonder enig einddoel om te bereiken, of enig rationeel model om na te volgen; het meest natuurlijke begrip van bewegingskracht, dat van geluk, is ontwricht door afwezigheid van kennis en zin van het einddoel (want een einddoel is niets zonder begeerte niets zonder einddoel). Geluk is zelf de stuwkracht tot geluk geworden, een beweging tezelfder tijd zonder grens, lager afzakkend, steeds meer en meer stagnerend. De moderne mens streeft naar democratie — zonder enige heldhaftige taak om rechtvaardigheid te bevorderen, zonder broederliefde om geïnspireerd te worden. De meest **betekenende politieke vooruitgang der moderne** tijden, het begrip en de toewijding aan de rechten van den menselijken persoon en de rechten des volks, is zodoende ontwricht door dezelfde afwezigheid van kennis en zin van het einddoel. Door het verwerpen van het Evangelische zuurdeeg, dat in 's mensen geschiedenis werkt, is de democratie op weg om een belichaming te worden van de vrijmachtige wil des volks in het mechanisme van een bureaucratische staat, die steeds minder verantwoordelijkheid gevoelt en meer en meer inslaat.

Maar de wereld draaide voort uit de macht der gewoonte.

Het proces van de saecularisatie van den Christenmens betreft boven al het idee van mens en levensphilosophie zoals die zich ontwikkelde in de moderne tijd. In de loop van 's mensen voorgeschiedenis deed zich op dezelfde tijd een groeiproces voor, grote menselijke veroveringen vonden plaats, volgens de natuurlijke drang der beschaving en de ingeboren evangelische neiging, naar het democratische ideaal. De beschaving van de negentiende eeuw bleef tenslotte Christelijk in haar echte, alhoewel miskende, principen, in de gesaeculariseerde overblijfselen welke verwikkeld waren in de echte idee van mens en beschaving; de godsdienstvrijheid — hoe belemmerd zij dan ook werd op sommige tijden, in sommige landen — hield willens nillens stand. Dit laatste zelfs bij alle nadruk op de rede en de menselijke grootheid waarmede de vrijdenkers schermden tegen het Christendom. Tenslotte zelfs in het gesaeculariseerde gevoelen, dat een verkeerde ideologie ten spijt, tot grote maatschappelijke en politieke verbeteringen leidde.

Maar de kloof werd steeds dieper tussen de echte houding van de gesaeculariseerde Christenwereld en de morele geestelijke principen die haar zin en innerlijke hechtheid hadden gegeven, en waarvan zij niet meer wilde weten. Deze wereld scheen te worden ontdaan van haar eigen principen; zij moest een universum worden van woorden, een nominalistisch universum, een deeg zonder desem. Zij leefde en draaide voort naar de macht der gewoonte uit het verleden, maar niet door eigen kracht; zij werd voortgestuwd door een **vis a tergo**, maar niet door eigen stuwkracht.

Alles was utilitaristisch en de opperste regel was nuttigheid. Doch utiliteit, die naar een doel leidt, heeft in het geheel geen nut. Alles was kapitalistisch, en de kapitalistische beschaving steunde het initiatief van den enkeling om de verbijsterende veroveringen op de stoffelijke natuur te doen. Doch, zoals Werner Sombart opmerkt, „de man van het kapitalisme was noch „ontologisch", noch „erotisch"; dat wil zeggen, hij had de zin van het Wezen verloren want hij leefde in tekens en door tekens, en hij had de zin van Liefde verloren, want hij genoot niet van het leven van een persoon, die omgaat met andere personen, maar hij was verslaafd aan het harde karwei van verrijking om de verrijking.

Ondanks de verkeerde ideologie, die ik beschreven heb, en het verminkte beeld van den mens hieraan vastgeketend, draagt onze beschaving in haar echte substantie het heilig erfgoed van menselijke en goddelijke waarden, welke verkregen waren in strijd onzer voorvaderen voor de vrijheid, de Joods-Christelijke overlevering en de classieke oudheid, hetwelk helaas verzwakt werd, maar niet geheel vernietigd.

Opstanden tegen de vertwijfeling: een daarvan is het Marxisme.

De grote revolutionnaire bewegingen, die tegen onze gesaeculariseerde wereld reageerden, kwamen het kwaad nog verergeren en tot het uiterste voeren. Want zij bevorderden een algehele afbreuk met de Christelijke waarden. Het ging niet zozeer om de leer van het Christendom, maar wel om de aanwezigheid en de actie van Christus in de kern van 's mensen geschiedenis.

Een eerste ontwikkeling zette voort en voltooide de afwijking van de gesaeculariseerde rede, het „anthropocentrisch humanisme" **in de richting** waarnaar het van meet af al overhelde — in de richting van rationalistische hoop, nu niet langer opgebouwd als een wijsgerige ideologie, maar als een godsdienst van beleving. Deze ontwikkeling spruit voort uit de ontwikkeling van de gevolgen van het princiep, dat de mens, en de mens alleen, zijn heil moet bewerken.

Het zuiverste geval van deze strekking is het Marxisme. Om het even hoe sterk sommige pessimistische punten van het Marxisme ook zijn, het blijft getrouw aan zijn postulaat. Het marxistisch materialisme bleef rationalistisch, zozeer dat voor het marxisme de eigen beweging van de materie een dialectische beweging is.

Indien de mens, en hij alleen, zijn heil bewerkt, dan is zijn heil ook zuiver en alleen tijdelijk, en bewerkt zonder God, of zelfs tegen God — ik bedoel tegen alles wat in den mens en in de menselijke wereld de gelijkenis van God draagt. Dat wil uit Marxistisch oogpunt zeggen: de gelijkenis op slavernij. Het heil eist, dat men eigen persoonlijkheid opgeve, en den collectieven mens organisere in één enkel lichaam, welks doel is de opperheerschappij te verwerven over de stof en menselijke geschiedenis. En wat wordt dan het beeld van den mens? De mens is niet meer het schepsel en beeld van God, een persoonlijkheid begaafd met vrije wil en aansprakelijk op een eeuwige bestemming, een wezen met rechten en geroepen tot de verovering der vrijheid en zelfvolmaking, bestaande uit liefde.

Hij is een deel van het sociaal geheel en leeft van het gemeenschappelijk bewustzijn van het geheel, en zijn geluk en vrijheid liggen slechts in het behartigen van de belangen van het geheel.

Dit geheel zelf is een economisch en industrieel geheel, zijn wezenlijke en voornaamste werk bestaat in de industriële beheersing der natuur.

Hier is een verlangen naar gelijkgezindheid, maar deze gelijkgezindheid wordt gezocht in de economische activiteit, in zuivere productiviteit, opgezwolgen door een demiurgisch werk van voortbrengen en beheersen der dingen. De menselijke persoon valt ten slachtoffer aan den Titaan der nijverheid, die de god is alleen van de industriële gemeenschap.

De nazies wierpen verstand en humanisme over boord.

Een andere stroming voortkomend uit een geheel tegenovergestelde geestesafwijking, kan men beschouwen als een uiterste reactie tegen al wat rationalisme of humanisme is. Zij wortelt in het pessimisme, zij houdt gelijke tred met de verdierlijking van het beeld des mensen, waarbij een gemaskerde metaphysiek een misopvatting van wetenschappelijke en sociologische gegevens benut teneinde lucht te geven aan een geheime wrok tgen Rede en menselijke waardigheid.

Volgens deze gedachtengang is het menselijk geslacht een toevallige tak, uitgebot aan de geslachtsboom der apen: alle onze denksystemen en begrippen van waarde zijn slechts een bijverschijnsel van de sociale ontwikkeling van de primitieve clan, of een ideologische opbouw bepaald door de levensstrijd van klasse-belang en imperialistische ambitie.

Onze schijnbare rationele en vrije handelwijze is alleen een zinsbegoocheling, die voortkomt uit de diepte van ons onderbewustzijn en instinct. Al onze schijnbare geestelijke gevoelens en activiteit, dichterlijke schepping, menselijk medelijden en toewijding, geloofsbelijdenis, beschouwende liefde, zijn niets dan de veredeling van zinnelijkheid en wulpsheid. Als de mens ontmaskerd wordt, komt zijn uiterlijk van dier te voorschijn.

Het menselijke ras, dat door het rationalisme werd opgelost in een zuivere geest, gaat thans op in dierlijkheid.

Maar de ontwikkeling waarvan ik heb gesproken, heeft haar oorsprong in iets veel diepers, dat zich begon te openbaren in de tweede helft van de laatste eeuw: angst en vertwijfeling, zoals beschreven in Dostojevski's „De Bezetenen". Een lager afzakken dan dierlijkheid treedt naar voren in den ontmaskerden mens. Toen hij God opgegeven had om in zichzelf voldoening te vinden, bracht de mens zijn ziel op een dwaalspoor. Tevergeefs zoekt hij zichzelf. De wereld doorkruist hij op zoek naar zichzelf; hij vindt slechts maskers en achter de maskers, de dood.

Toen maakte de wereld de vloedgolf van irrationalisme mede, van haat tegen het verstand, van het ontwaken van een tragische oppositie tussen leven en begrijpen. Ten einde de wanhoop te boven te komen, riep Nietzsche de geboorte uit van den supermens van de wil om te heersen, de dood der zekerheid, de dood van God. Nog andere schrik aanjagende stemmen, de stemmen van een lage menigte, wier laagheid zelf op een apocalyptisch voorteken gelijkt, roepen uit: wij zijn beu van liegend optimisme en ontgoochelende moraal, beu van vrijheid en persoonlijke waardigheid en rechtvaardigheid en vrede en vertrouwen en goedheid, dat ons gek maakt van ongeluk. Laten wij de teugel vieren van onbeperkte beloften des kwaads, van de rondgaande dood, van gezegende slavernij, en van triompherende wanhoop.

De zuiverste vorm hiervan is de rassenleer van het Naziedom. Deze is gebaseerd niet op een fanatisme van het verstand, hetwelk alle bovenzinnelijke waarden haat, maar op een mysticisme van het instinct en het leven, dat redelijk verstand haat. Het gebruikt zonder twijfel verstand, maar slechts om de techniek der destructie te volmaken en de functie van de redenering te bederven. Zijn demonische godsdienstzin is ongeneselijker dan het atheïsme zelf, want het tracht de natuur van God te denatureren en maakt van God zelfs een afgod. Het roept God aan, maar slechts als een geniaal beschermher verbonden aan de glorie van een volk of een staat; of als een demon van het ras. Een God, die tenslotte er toe komt zich te vereenzelvigen met de onoverwinbare kracht, welke werkt in het Bloed; maar die zich richt tegen den God van de Sinaï en tegen den God van Calvarië, tegen Hem wiens wet heerst over de natuur en het menselijk geweten; tegen het Woord, dat in den beginne was; tegen den God, van Wien gezegd is, dat Hij Liefde is.

Hier ook is de mens niet langer meer het schepsel en het beeld van God, een persoon begaafd met een geestelijke ziel en een vrije wil, en aansprakelijk op een eeuwig doel, een wezen met rechten en geroepen tot verovering der vrijheid en tot zelfvolmaking in liefde en liefdadigheid. Dit verminkte beeld van de mens schiet nu wortel in een oorlogszuchtig pessimisme. De mens is een molecule van het politiek geheel en leeft van de „Volksgeist" maar voor dit collectief geheel bestaat er zelfs geen hoop of schijn van geluk en vrijheid of algehele vrijmaking, doch alleen de dorst naar macht en de verwerkelijking van zichzelf door het geweld. Men zoekt de eenheid in de verheerlijking van het ras en in de gezamenlijke haat tegen een vijand; verder in het natuurlijke bloed, dat gescheiden van de geest, niet meer is dan een biologische hel. De menselijke persoon wordt opgeofferd aan den demon des bloeds welke de god is van de „Blutgemeinschaft."

Indien het waar zij, dat in de dialectiek van de Cultuur, het communisme de laatste étappe is van het anthropocentrisch rationalisme, dan begrijpt men dat krachtens de universaliteit, welke aan de rede inhaerent is, — zelfs aan de rede welke zinneloos is geworden — het communisme dromen moet van een emancipatie, welke heel het menselijk geslacht omvat; en de pretentie heeft om voor de universaliteit van het Christendom, zijn eigen aards universalisme in de plaats te stellen. **Maar de rassenleer op irrationalistische en biologische basis verwerpt alle universaliteit en verbrijzelt zelfs de natuurlijke eenheid van de menselijke familie, om de hegemonie te geven aan een zogenaamd ras.** Ofschoon de nazistische rassenleer de meest verschrikkelijke verwoestster van het gehele mensdom is, en zijn grootste gevaar, is er toch geen wedergeboorte te verwachten, **noch van het communisme, noch van de nazistische rassenleer.** Een Nazie-volk kan slechts weggeleid worden van het Nazie-heidendom door een ineenstorting van het Nazisme in zijn poging tot wereldverovering. Het is niet ondenkbaar, dat een communistisch volk weggeleid kan worden van het communistisch atheïsme door inwendige veranderingen, hoe moeilijk deze evolutie ook weze. **Wanneer we enige hoop hebben op een geestelijke wedergeboorte in het Russische volk, dan is dit niet vanwege het communisme, maar dank zij den diep menselijken en godsdienstigen waarden, welke in het hart van dat volk begraven liggen;** en verder om het feit, dat een oorlog, waarin het zulk een vaderlandslievende moed ontplooit, het waardig maakt zijn lot te paren aan het lot der vrije volken.

(Slot volgt morgen).

BUITENLAND.

DE HEVIGSTE AANVAL OP BERLIJN.

Rice Yahner seint uit Londen:

In een donderende proloog van Europa's invasie gaven de monster-bommenwerpers van de Raf aan Berlijn in de nacht de hevigste aanval van de oorlog. En tevens was het de hevigste aanval, die ooit op de hoofdstad van enig land werd uitgevoerd.

Het offensief, dat dag en nacht door de Britse en Noordamerikaanse luchtstrijdkrachten wordt voortgezet, bereikte alzo zijn hoogtepunt in de zesde achtereenvolgende nacht van aanvallen op het vasteland.

De aanval werd door Kapitein Harold Balfour, Onder-Staatssecretaris voor de Luchtvaart, beschreven als „het gereedmaken van de weg voor de verenigde strijdkrachten om Europa te invaderen".

„Deze zijn slechts de openingsnoten", zeide hij. „Maar zij zullen zwellen tot een crescendo van de mars over Europa".

De verklaring werd afgelegd in een redevoering bij het begin van een campagne in Groot Britannië om te sparen voor oorlogsdoeleinden, genaamd: „Vleugels voor de Overwinning".

„Ik kan vooruitzien naar de tijd, dat er geen uur van de dag of de nacht zal zijn, dat de as rust kan hebben van de aanvallen der Geallieerde vliegtuigen — in Europa, Afrika en het Verre Oosten", zeide hij. „Berlijn heeft in de afgelopen nacht zijn hevigste aanval van ooit gehad."

De nachtelijke vloot van viermotorige bommenwerpers — de machtigste die ooit door enig land werd verzameld voor volgehouden aanvallen van nacht op nacht — wierp meer dan duizend ton aan bommen. Dit is bijna tweemaal zoveel als Londen moest verduren in een enkele nacht. De verschrikkelijke aanval was samengevat in 31 minuten. In tegenstelling waren de grootste aanvallen van de Luftwaffe op Londen uitgebreid over een tijdsverloop van de schemering tot de dageraad. Reusachtige velden van vuur werden gezaaid door tienduizenden brandbommen en honderden „blokbusters" van 2 en 4 ton. Dit vuur gloeide over afstanden van meer dan 300 kilometer over het verduisterde aangezicht van nazie-Europa. Het was werkelijk een wreed einde voor Berlijns viering van de Luftwaffe-dag.

De aanval, waarvan de grote omvang werd aangeduid door het verlies van 19 bommenwerpers, schokte Berlijn zodanig, dat de nazie-propagandisten zich meer haastten dan gewoonlijk om Londen voor te zijn in het beschrijven van de aanval.

Het nieuws werd naar het buitenland uitgezonden voordat het Duitse volk zelf werd ingelicht. De radio deelde mede, dat grote branden werden veroorzaakt; voorts, dat 89 personen werden gedood en 215 gewond. Hoewel Berlijn beweerde, dat de branden spoedig onder bedwang werden gebracht, zeiden de vliegers, dat de hel van vuur er gloeiender uitzag dan enige andere van vroeger in Italië, Frankrijk of Duitsland.

Berlijn werd beschouwd als de meest krachtig verdedigde stad van Europa, doch een vlieger, die binnen de verdedigingsring toefde gedurende 15 minuten, zeide, dat het afweervuur niet zo intensief geconcentreerd was.

Het nieuwsbureau van het Britse Ministerie van Luchtvaart deelde mede, dat de aanval op Berlijn enkele minuten na 22 uur begon. Elke minuut dat de aanval duurde, vielen verschillende brisantbommen neer, terwijl de brandbommen in een voortdurende stroom neerregenden.

Een vlieger schatte, dat meer dan honderd branden „van de eerste klasse" werden veroorzaakt en het nieuwsbulletin verklaarde, dat om 22.30 uur een dikke rook boven de stad hing, die rood zag van de vlammen beneden.

In de beschrijving van de wijze, waarop het bombardement de luchtverdediging versloeg, zeide een Kapitein van de luchtmacht: „Het zag er naar uit alsof de aanval te veel voor hen was."

De eskader-leider W. H. Dixon zeide: „Een minuut of twee na tienen werden de eerste lichtkogels geworpen. Het doel lag toen duidelijk voor ons en ik kon de straten in Berlijn alsook de rivier de Spree uitzoeken. Toen cirkelden wij rond de stad en keken wij toe hoe de aanval zich ontwikkelde. Wij zagen hoe bommenwerper na bommenwerper zijn lading wierp en wij zagen de branden uitbreken en zich uitspreiden tot zij een grote samengepakte massa vormden. Kort vóór half elf voerden wij onze bombardementsloop uit, doch toen waren er reeds zoveel branden en ontploffingen beneden ons, dat wij niet precies konden nagaan wat onze bommen hadden uitgericht. Enkele minuten later keerden wij terug naar huis. Ik kon tegen die tijd zien, dat een groot gebied in het centrum van Berlijn één vlammenzee was. Er steeg zoveel zwarte rook omhoog, dat ik niet meer de biezonderheden op de grond kon nagaan. Rond dit hoofdgebied van branden spreiden zich nog nieuwe branden uit."

De vlieger van een Stirling zeide, dat Berlijn onder de aanval „een fantastisch en onvergetelijk schouwspel opleverde". De meeste branden — zo verklaarde hij — waren midden in de stad geconcentreerd.

De vliegers deelden mede, dat Duitse gevechtsvliegtuigen „overal langs de route opstegen, doch dat het afweervuur boven Berlijn minder was dan vroeger."

Koning George ontving den Opperbevelhebber van de Luchtmacht, Sir Eric Portal, op het Buckingham Paleis en hoorde waarschijnlijk het gehele verhaal van de verpletterende aanval op het hart van Duitsland.

Tevoren zond Portal een felicitatietelegram aan Sir Arthur Harris, Hoofd van het Bommenwerpers-commando. Hierin zeide hij, dat het bombardementsrecord van Februari „schitterend kwam op een tijd, dat die het meeste nodig is" (Londen, (AP) 2.3).

De Duitse radio zeide hedenavond om 22 uur, dat het aantal slachtoffers tengevolge van de aanval op Berlijn 191 doden en 268 gewonden bedraagt (Londen, (AP) 2.3).

Berichten van de Duitse grens delen mede, dat de gegevens uit Berlijn nog onvolledig zijn. Men sprak evenwel van grote schade langs Unter den Linden, „aangezien de aanvallers op en neer vlogen langs de meest vermaarde straat van de stad". (Aan de Duitse grens, (AP) 2.3).

Japans vrachtschip door Nederlandse duikboot tot zinken gebracht.

Vichy-houding van Martinique's Robert baart onrust.

GROOT KANONNEN-DUEL OVER HET ENGELSE KANAAL

DE GEALLIEERDE OPMARS IN TUNIS.

Wes Gallagher seint van het Geallieerde Hoofdkwartier in Noord-Afrika: De Geallieerden hebben alle aanvallen van den Duitsen Generaal Von Arnim in Noord Tunis afgeslagen en 700 nazies gedood. In de strijd van drie dagen verloren de Duitsers 24 tanks en 27 vliegtuigen. De Duitsers ondernamen nog twee aanvallen bij Beja, doch werden teruggeslagen met een verlies van 6 tanks in één enkel gevecht. Het Noordamerikaanse en het 1e Britse leger zetten van het Noorden van El Aroussa een tegenaanval in en doodden op zijn minst 300 nazies. Andere berichten deelden mede, dat een gelijk aantal werd gedood bij Medjez el Bab. De Noordamerikaanse troepen, die Rommel achterna zetten, hebben de steden Sbeitla, Kasserine en Feriana veroverd. Volgens de veldberichten verliep de bezetting van deze drie plaatsen zonder strijd. Zowel de Noordamerikaanse als de Britse luchtstrijdkrachten bestookten op hevige wijze de Duitse luchtmacht op de grond.

De Noordamerikaanse Vliegende Forten vielen Palermo aan en troffen daar vijf grote koopvaarders en verscheidene kleinere schepen in de haven. Ook beschadigde men de opslagplaatsen en droogdokken. Zonder zelf één vliegtuig te verliezen, schoten de Noordamerikanen 7 gevechtsvliegtuigen van den vijand neer. Verder verloren de nazies nog 1 gevechtsvliegtuig, dat door een USA-gevechtsmachine werd neergeschoten. Een van de zwaarste slagen, die aan de vijandelijke gevechtskracht werd toegebracht, was wel toen Marauders geëscorteerd door Lightning-gevechtsvliegtuigen van een hoogte van minder dan 20 meter boven de grond de spoorbrug te La Hencha nabij Sfax aanvielen. Zij bliezen deze brug op en schoten in een half uur tijds 9 vijandelijke gevechtsvliegtuigen neer. Andere Noordamerikaanse bommenwerpers bestookten de Duitse troepen in het Noorden. Nazie-tanks, vrachtwagens, geweerstellingen en grondtroepen, alle werden aangevallen. Overdag verloren de Duitsers nog 4 vliegtuigen. In het Zuiden boven de Mareth-linie hebben Spitfires en bommendragende Kittyhawks drie ME 109's en twee Macci 202's neergeschoten (Geallieerd Hoofdkwartier in Noord-Afrika, (AP) 2.3).

FRANSEN SLAAN DE DUITSERS TERUG.

Het Franse communiqué maakte bekend, dat de Franse troepen in de Noordelijke sector gedurende twee dagen gewikkeld zijn in een bittere verdedigingsstrijd. Men is er evenwel in geslaagd zijn stellingen te behouden ondanks de grimmige en hevige vijandelijke aanvallen. In de Zuidelijke sector heeft men de vijandelijke eenheden nabij Beir El Ater, ongeveer 64 kilometer ten Zuid-Westen van Feriana, teruggedreven. Het plaatsje Teamersa, 80 kilometer ten Zuid-Westen van Gafsa, werd door de Franse troepen bezet (Algiers, (AP) 2.3).

GEALLIEERD COMMUNIQUÉ VAN NOORD-AFRIKA.

„In de Centrale sector heerst er weinig activiteit. In het Noorden van Tunis zetten de Geallieerde strijdkrachten haar druk op den vijand voort in de gebieden ten Noorden van Beja en ten Oosten van Sedjenane. Hier bracht ons grof geschut belangrijke schade toe aan de vijandelijke stellingen.

Achtste leger: Er is niets te vermelden behalve patrouille-activiteiten. Onze vliegtuigen waren de gehele dag actief in de Noordelijke sector. Bommenwerpers en gevechtsbommenwerpers deden vele aanvallen op vijandelijke objecten. De havens van Tunis en La Goulette werden gebombardeerd. Vele voltreffers werden gezien in het doelgebied. 5 Vijandelijke gevechtsvliegtuigen werden tijdens de dag vernield. Een onzer vliegtuigen wordt vermist. Verdere berichten over de luchtoperaties van de vorige week bevestigden de vernietiging van 2 vijandelijke vliegtuigen, die niet eerder was gemeld" (Geallieerd Hoofdkwartier in Noord-Afrika, (AP) 3.3).

ARTILLERIE-DUEL LANGS HET KANAAL.

Een van de hevigste duels tussen de grote kanonnen langs het Kanaal heeft Dinsdagavond een uur lang geduurd. De Britse bommen schenen in het binnenland aan de overzijde te ontploffen. Het wisselvuur werd geopend door de Britse kanonnen, met salvo's van twee en vier bommen. De Duitse kanonnen bij Kaap Gris Nez en Boulogne gaven direct antwoord met 4 salvo's (Folkestone, (AP) 2.3).

DAGLICHT-AANVALLEN OP FRANKRIJK EN BELGIË.

Een communiqué van het Britse Ministerie van Luchtvaart luidt als volgt:

„Gedurende de dag hebben vliegtuigen van het Gevechtscommando, waaronder Whirlwinds met bommen, spoorwegen en andere objecten in Noord-Frankrijk en België aanvallen. Verschillende locomotieven werden beschadigd. Een onzer vliegtuigen wordt vermist" (Londen, (AP) 2.3).

QUAESTIE-MARTINIQUE WEER OP DE VOORGROND.

De Noordamerikaanse Democratische Afgevaardigde Morrison zeide, dat de bemanning van een schip te New Orleans in staking is gegaan er „geweigerd heeft nog enig voedsel naar Martinique te brengen zolang Admiraal Robert zijn pro-Vichy houding blijft handhaven! Morrison zeide, dat de Verenigde Staten maandelijks 800.000 tot 1.000.000 dollar aan voedselartikelen verschepen naar Martinique, doch dat Robert „geweigerd heeft **op enig manier met de Verenigde Staten samen te werken."**

„Wij beschermen Robert tegen een revolutie", aldus Morrison, „en laten hem Martinique behouden door hem maandelijks het voedsel te verschaffen, dat het Noordamerikaanse volk op dit ogenblik hard nodig heeft... In feite is het volk van Martinique pro-Amerikaans gezind en de enige reden waarom het niet révolteert, is, dat het voedsel en voorraden krijgt van de Verenigde Staten. Onder bevel van Robert liggen te Martinique het Franse vliegdekschip „Béarn", twee kruisers en zes tankers, welke wij alle thans zeer nodig hebben. Ook liggen er 2 grote koopvaardijschepen en talrijke kleinere schepen. Meer dan twee milliard gouden franc, die reeds lang aan de Verenigde Staten van Noord-Amerika moesten zijn overgemaakt, zijn in handen van Robert en velen vermoeden dan ook, dat een gedeelte van dat goud naar Vichy wordt gezonden, en wel direct naar Laval... De particuliere afgevaardigde van Generaal Giraud wordt nog steeds opgehouden op Puerto Rico, daar Robert hem de vergunning niet wil verlenen om Martinique te bezoeken, gelijk door Generaal Giraud zelf werd verzocht... Naar ik meen, werd bij de besprekingen te Casablanca besloten, dat een speciale afgevaardigde van Generaal Giraud een bezoek zou brengen aan Martinique, teneinde tot overeenstemming te komen met Admiraal Robert..."

Morrison verklaarde, dat de Noordamerikaanse Marine twee maanden vóór Pearl Harbor besloot Martinique over te nemen en de schepen zelfs met mariniers bemande, doch dat het State Department weigerde er zijn goedkeuring aan te hechten. (Washington, (AP) 1.3).

DE TOESTAND IN FRANKRIJK.

André Maroselli, Frans senaatslid, die uit Frankrijk heeft weten te ontvluchten en zich bij De Gaulle gevoegd heeft, zeide op een persconferentie, dat „de Duitsers in Frankrijk een vroege Geallieerde landing verwachten en dat als gevolg daarvan zich een paniekstemming van hen **heeft meester gemaakt.**

Ik ben er zeker van, aldus Maroselli, dat indien de landing plaats hebbe voor de jeugd van Frankrijk naar Duitsland is gezonden, er een revolte zal ontstaan, die de wereld zal verwonderen. De Petain-mythe heeft afgedaan en vandaag is de maarschalk slechts een buste op een schoorsteenmantel".

Volgens Maroselli wordt thans alles in het werk gesteld door de menschenjagers van Laval om 250.000 arbeiders voor Duitsland aan te werven. Fabrieken worden door de politie ontruimd en alle werkers worden gevangen gezet en gedwongen onmiddellijk naar Duitsland te vertrekken. De voedseltoestand is erbarmelijk, het volk leeft grotendeels op spinazie; er zijn geen aardappelen. Er worden wel vleeskaarten uitgegeven, doch vlees is niet te krijgen. Kleren en schoenen zijn bijkans geheel van de markt verdwenen. De gehele bevolking komt nog niet van de honger om, verklaarde Maroselli nog, doch het dodental neemt met schrikbarende snelheid toe (Londen, (AP) 2.3).

BEKENDMAKING VAN DE NEDERLANDSE ADMIRALITEIT.

De Nederlandse Admiraliteit maakte bekend, dat een Nederlandse duikboot, die opereert met de Britse Vloot in het Verre Oosten, een volgeladen Japans bevoorradingsschip van 4000 ton met kanonvuur tot zinken heeft gebracht. Dit geschiedde in vijandelijke wateren in de Straat van Malakka. (Londen, (AP) 2.3).

NIEUWE SUCCESSEN VAN U.S.A.-DUIKBOTEN.

De Noordamerikaanse Marine gaf het volgende communiqué uit:

„Stille Oceaan en Verre Oosten: Noordamerikaanse duikboten hebben de volgende resultaten gerapporteerd van operaties tegen den vijand in de wateren van deze gebieden: 3 middelgrote vrachtschepen werden tot zinken gebracht. Een middelgrote tanker werd tot zinken gebracht. Een kleine schoener werd tot zinken gebracht. Een middelgrote transportschip werd beschadigd. Een middelgrote tanker werd beschadigd. Deze verrichtingen zijn niet gemeld in enig vroeger communiqué van het Departement van Marine" (Washington, (AP) 2.3).

MUSSOLINI SPREEKT.

In een dagorder, die werd uitgezonden door Radio-Rome, en te New York werd opgevangen door de Noordamerikaanse inlichtingendienst gaf Mussolini toe, dat de Italianen aan het Russische front „ernstige" verliezen hebben geleden en „een buitengewone proef" hebben moeten doorstaan. Mussolini zeide, dat alle divisies verdienen te worden genoemd en dat de Italiaanse afdelingen „door haar ontberingen en lijden, haar morele en lichamelijke weerstand hebben bloot gesteld aan buitengewone proeven. Niet minder ernstig, aldus Mussolini, waren de verliezen, die de strijd tegen het bolsjewisme voor u medebracht. Het was en het is nog steeds zaak de duizend jaren oude beschaving van Europa te verdedigen tegen het barbarisme van Moskou" (New York, (AP) 2.3).

NIEUW FINS CABINET ONDER HAKKILA.

President Risto Ryti vertrouwde in een onverwachte beslissing het vormen van een nieuwe Regering toe aan Vaino Hakkila. Het oude cabinet trad af om den President vrij te laten aan het begin van zijn nieuwe bestuursperiode, die gisteren begon. De radio van Berlijn zeide, dat Hakkila Burgemeester was van de grote stad Tampere, een centrum van de Finse bewapeningsindustrie. Hakkila is een der meest vooraanstaande leden van de Sociaal Democratische Partij. Men zeide, dat de bekendmaking omtrent de samenstelling van een nieuwe Regering niet vóór morgen verwacht kan worden. (Londen, (AP) 2.3).

DUITSE TROEPENTREIN OP DE KRIM VERNIELD.

De Russische luisterdienst in Londen zeide, dat guerilla's die op de Krim opereren, tegen eind Februari een Duitse troepentrein deden ontsporen. Hierbij werden de locomotief en vele wagons vernield. Ongeveer honderd Duitsers werden gedood (Londen, (AP) 3.3).

DE VERLIEZEN VAN DUITSLANDS VAZALSTATEN.

De radio van Moskou gaf in een Engelse uitzending een overzicht van de verliezen die door Duitslands vazalstaten geleden werden:

„Hitler is bereid te vechten tot den laatsten Italiaan, Roemeen, Hongaar en Fin", zeide de radio. De verliezen van de verschillende landen, die met Duitsland verbonden zijn, werden als volgt opgegeven:

Italië: Mussolini's deelgenootschap met Hitler heeft het Italiaanse volk ongeveer 900.000 man gekost. 50 Italiaanse divisies zijn verslagen op verscheidene fronten. Het expeditie-leger, dat naar het Sovjet-Duitse front werd gezonden, is verpletterd.

Hongarije: Er is niets overgebleven van het leger der Horthy-Kallay Regering, dat naar het Sovjet-Duitse front gezonden werd. In de laatste drie maanden hebben de manschappen van het Rode leger grote aantallen Hongaarse troepen gedood en tienduizenden gevangen genomen.

Finland: 300.000 Finnen kwamen om. Het kleine Finland heeft de grootste verliezen van alle geleden.

Roemenië: Dit land verloor 500.000 officieren en manschappen. In de laatste drie maanden heeft het Rode leger 18 Roemeense divisies verslagen — de 1ste, 2de, 4de, 5de, 6de, 11de, 13de, 14de, 15de, 18de en de 20ste divisies infanterie; de 1ste, 5de, 7de en 8ste divisies cavalerie en de 1ste tank-divisies. In andere woorden: het Roemeense leger is geheel verslagen" (New York, (AP) 3.3).

MOBILISATIE VAN ALLE MANKRACHT IN BEZETTE GEBIEDEN.

Berichten uit Stockholm zeiden, dat de „totale mobilisatie" van de mankracht in de bezette landen tot gevolg zal hebben, dat vele Noren zullen uitwijken naar Zweden. Honderden jonge Noren zijn reeds tewerkgesteld of gezonden naar Duitse oefenkampen als chauffeurs van vrachtauto's. In verband met de onrust hebben de nazies de wacht langs de Zweedse grens opgevoerd. Ook treft men hier vele bloedhonden aan. Rond Oslo hebben de Duitsers een verboden zone ingesteld (Stockholm, (AP) 2.3).

4 NONNEN OP EEN DUIKBOOT.

Vier Noordamerikaanse nonnen, die op een klein eilandje van de Salomonseilanden haar liefde werk verrichtten, moesten voor de Japs vluchten. Het gelukte haar naar een ander klein eilandje te komen, en zo verder. Na vele wederwaardigheden belandden zij op Bougainville, waar ze een duikboot pakten, die haar naar Nieuw Zeeland bracht. Thans zijn ze veilig en wel in San Francisco aangekomen.

EERVOLLE BENOEMING MONSEIGNEUR NAVARRO.

Het heeft Zijner Heiligheid Paus Pius XII behaagd Monseigneur Nicolas E. Navarro, Vicarius Generalis van het Aartsbisdom Caracas, te benoemen tot Titulair Bisschop van Ursulo.

CURAÇAO

TEKENINGEN ZINKERTUNNEL.

De Kamer van Koophandel en Nijverheid bericht ons, dat op haar kantoor het ontwerp voor een Zinkertunnel onder de St. Annabaai van de heren P. A. Stuivenberg en F. A. van Drimmelen, voor belangstellenden ter inzage ligt.

VAN DE WALLE VERTROKKEN.

Hedenmorgen vertrok van het vliegveld Hato het nieuw benoemd Hoofd van de Gouvernements-persdienst in Suriname de Heer Johannes van de Walle naar Suriname. Uitgeleid door een aantal vrienden, waaronder het Hoofd van de Curaçaose Gouvernements-persdienst, Meester Eduard M. Elias. Vooral Mevrouw Van de Walle, die een garve bloemen ten afscheid ontving, was zeer ontroerd. Na nog een laatste handdruk vertrok het echtpaar een nieuwe toekomst tegemoet.

BOAS IS WEG.

Namens het Gouvernement uitgeleide gedaan door Meester Eduard M. Elias, vertrokken hedenmorgen de Heer en Mevrouw Boas—Paleologos naar de Verenigde Staten van Noord-Amerika.

VERENIGINGSNIEUWS.

Het Bestuur van het Nederlandse Padvindstersgilde, Afdeling Curaçao, verzoekt ons allen ouders van padvindsters en kabouters te herinneren aan de Algemene Vergadering, die gehouden zal worden op Zaterdag 6 Maart 1943, om 16 uur, in het Logegebouw „De Vergenoeging".

ALLERLAATSTE NIEUWS

— **Geallieerd Hoofdkwartier in Noord-Afrika:** De correspondent Harold Boyle meldt, dat de Geallieerde troepen in het Noorden van Tunis twee kleine aanvallen van de asstrijdkrachten terugsloegen. In het Zuiden zetten vooruitgeschoven Geallieerde elementen de opmars voort op de hielen van Rommels terugtrekkende pantserstrijdkrachten, zonder dat er slag geleverd werd.

— **New Delhi:** Het communiqué van New Delhi deelt mede, dat de Raf in de nacht objecten te Sagaing bombardeerden. Sagaing is een belangrijk verkeerscentrum aan een spoorweg en de rivier de Irrawaddy nabij Mandalay. Elders in Birma werden vijandelijke vervoermiddelen bestookt.

— **Londen:** De correspondent van het Britse nieuwsagentschap deelt mede, dat Noordamerikaanse troepen, kanonnen en vliegtuigen nog steeds Noord-Afrika binnenstromen. De correspondent, die zich aan boord van een slagschip op de Middellandse Zee bevond, deelde mede, dat hij nog enkele dagen geleden een convooi zag, waarvan de schepen vol geladen met Noordamerikaanse troepen, kanonnen en vliegtuigen.

— **Londen:** Het Duitse Hoofdcommando maakte officieel in een communiqué bekend, dat Rzhev ontruimd werd.

Mijn laatste dagen in Japan

door

H. VAN STRAELEN S.V.D.

II.

Hier volgt het laatste gedeelte van de vertaling van dit in Londen door een Nederlandsen Pater in het Engels geschreven artikel.

Bedreigingen.

Na twee of drie maanden geïnterneerd zijn, werden ons steeds meer faciliteiten gegeven. Driemaal mochten wij bezoek ontvangen, tweemaal had den wij een prettige wandeling buiten doch natuurlijk onder politie-toezicht, het was ons zelfs eenmaal toegestaan naar huis te gaan voor een dag. Die ene dag was werkelijk een overwinningsdag. Een onafgebroken stroom van Japanse vrienden kwamen mij bezoeken en ik was overweldigd en letterlijk begraven onder hun goede wensen, uitzonderlijke vriendelijkheid, geschenken, lekkernijen enz.

Na zulk een dag in het interneringskamp teruggekomen, voelt men het gevangenisleven des te meer, dat zo gedwongen intieme gemeenschappelijke samenwonen met deze vreemde mensen, de uitlanders van de Japanse politie af en toe en zoveel andere dinger. Inderdaad, ons gedwongen samenleven was buitengewoon intiem en mijn grootste offer was, nooit meer alleen te kunnen zijn, gedurende de dag of de nacht. De bedden stonden op een dichte rij naast elkaar, zo zelfs dat men de geringste ademtocht van den ander kon horen. Ik vergeleek ons leven dikwijls met dat van goudvissen in een schone, doorschijnende kom. Tot zelfs de geringste beweging was zichtbaar voor iedereen.

Ik gewaagde van de zo nu en dan gegeven uitbranders van de Japanse politie. Dit gebeurde slechts driemaal tot mij, doch eenmaal een beetje grof. De reden was deze: daar de Zweedse Gezant de Nederlandse belangen waarnam, kwam hij mij een dag bezoeken. Dat was net na de slag van Midway. De Gezant was biezonder vriendelijk tegen mij, bracht mij verschillende geschenken en wij hadden samen een prettig gesprek. Enige dagen later werd ik bij de „tsumesho", het politie-bureau beneden, geroepen. De opvolger van Iwamoto, Kikuchi San, die nauwelijks een man van beschaving genoemd kon worden en veel onaangenamer was dan zijn voorganger, ontving mij in het begin heel vriendelijk. Na een kort inleidende conversatie vroeg hij mij of ik zo vriendelijk wilde zijn hem te vertellen wat de Zweedse Gezant mij verteld had van het zegevecht te Midway. Sommige geruchten deden in Tokio de ronde. Op mijn antwoord, dat wij dit onderwerp in het geheel niet aangeraakt hadden, stelde hij maar steeds weer dezelfde vraag in de onnoemelijke en overvloedige afwisseling, zoals de Japanse taal die bezit. Doch toen ik mij onwrikbaar aan mijn eerste antwoord hield, werd hij kwaad en hierbij toonde hij zijn onbeheerste Japanse temperament in al zijn vormen. De Japanners zijn meesters van zelfbeheersing, doch, zoals wij in het Japans zeggen: aru teido made, tot op een zekere hoogte. Wanneer die overschreden is, maakt zij plaats voor uitbarstingen van grote woestheid. Het volgende luidruchtige gesprek volgde, terwijl de toorn van den Japanner omhoog steeg.

„U moet ervan weten, daar ben ik zeker van."

„Vertel me hoe u weet, dat ik er iets van gehoord heb."

„Houd uw mond. Het is niet aan u vragen te stellen. Zeg wat u weet en snel."

„U weet, wat ik voor het Japanse volk heb gedaan, hoe ik de armen en zieken bezocht heb, hoe ik mij opgesloten heb bij de melaatsen, toen gij er de moed niet voor had uit vrees voor besmetting hoe ik.........."

„Ja, ja, dat weet ik, spreek daar niet over, nu zijn wij in oorlog", en wijzende op zijn revolver, zeide hij: „Weet u dat ik u direct kan neerschieten?"

„Zo iets maakt in het geheel geen indruk op mij" (en ik verhief mijn stem eveneens). „Gaat uw gang, als u de moed hebt. Ik heb geen angst hoe dan ook te sterven."

Ik wist zeer goed, dat hij noch de macht noch de moed had, mij neer te schieten.

In het bureau waren verschillende andere agenten, doch hoe dan ook, of hij gevoelde zich beschaamd tegenover de anderen, die welwillend ten opzichte van mij gestemd waren, of dat ik geen millimeter toegaf, of door een andere reden: ik weet het niet, doch Kikuchi verliet de anderen en verzocht mij met hem mee te gaan naar een andere kamer, waar wij alleen waren en begon opnieuw met dezelfde vraag. Eerst beleefd, doch langzamerhand meer en meer kwaad, tot hij werkelijk uitbarstte in het wildste geschreeuw, dat men zich kan indenken. Hij wees nogmaals op zijn revolver en naar mij schoppende en zijn beide vuisten gebald voor mijn ogen, donderde hij mij toe, dat ik een leugenaar was en meer van die vriendelijke beschuldigingen.

Toen ik daar niet meer op antwoordde, werd zijn verwrongen gezicht weer normaal en met een: „Ik zal u nog wel later spreken over dezelfde zaak", was ons gesprek afgelopen. Hij heeft echter nooit dit onderwerp meer aangeroerd, veranderde zijn houding volkomen tegenover mij en werd zeer vriendelijk.

Begrafenis van Generaal Pabst.

Tenslotte wil ik nog iets over een erkwaardige begrafenisdienst vertellen.

Generaal J. C. Pabst, die bijna 20 jaar Nederlands Gezant in Tokio was — tussen twee haakjes een goed kenner van Japanse zaken en een goede vriend van mij — stierf gedurende zijn internering. Alle gezantschaps-attaché's waren in hun respectieve gezantschappen opgesloten. Ik vernam zijn dood uit het dagblad „Nichi Nichi" en uit de „Asahi", Japanse couranten die wij mochten lezen. Een dag later werd ik gevraagd naar de Nederlandse ambassade te gaan, natuurlijk onder politiegeleide, waar we feitelijk nooit zonder zijn geweest. Naderhand hoorde ik dat het menig uur van onderhandelen en overleggen aan de gezantschaps attaché's had gekost, om mij uit het kamp te krijgen. Met een vrijgeleide van de politie reed ik in een auto naar het Gezantschap, waar ik verschillende Nederlandse attaché's ontmoette, den Zweedsen gezant, Bägge, een ambtenaar van het Japanse Ministerie van Buitenlandse Zaken, en Takeda San, een zeer vriendelijken Japans-Anglicaansen geestelijke. Wij moesten bespreken, hoe wij de begrafenisdienst in de grote kapel van het St. Lucks ziekenhuis zouden regelen, het grootste en beste ziekenhuis in Japan en misschien wel van het gehele Oosten.

Het is door Noordamerikaanse protestantse zendelingen gebouwd. In het begin waren er vele buitenlandse doctoren, doch nu bestaat de gehele medische staf uit Japanse doktoren en verpleegsters. Voor de diensten in de kapel waren Japanse-protestantse geestelijke aangesteld. Zoals boven vermeld, kwam ik daar om de begrafenis in orde te brengen. Er was voor mij echter niets te bespreken. De overledene was Protestant en over protestantse diensten heb ik niets te vertellen noch kon ik daar aan meedoen.

„Maar er is in Tokio geen Nederlandse predikant en daarom hebben wij u geroepen".

„Kunt u misschien niet een rede houden?" vroeg de Nederlandse gezantschapsraad, Meester O. Reuchlin mij.

Daar wij in de uitzonderlijkste omstandigheden waren, moest er iets gedaan worden. Wij regelden het zo, dat ik na de dienst, waar ik slechts toehoorder was, enige woorden tot afscheid zou zeggen. Ik zal niet gauw de dienst vergeten, die in zulk een vreemde omgeving gehouden werd. Voor het altaar stond de kist, overdekt met de Nederlandse vlag en een prachtige krans van H. Ms Regering. Rechts en links van de kist waren de kransen van bijna alle ambassades en gezanten uit Tokio (behalve van de Duitse en de Italiaanse) in een halve cirkel neergelegd. Er waren wel bloemen van den Japansen Minister van Buitenlandse Zaken, Tojo.

Van Japanse zijde waren aanwezig: Koki Hirota, oud-premier en oud-minister van Buitenlandse Zaken, Naotake Sato, diplomatiek adviseur van het Ministerie van Buitenlandse Zaken, markies Tokugawa, onder-voorzitter van de internationale vereniging voor culturele betrekkingen en graaf Kodama, president van de Nanyo Kyokai.

Daarachter zaten vele leden van het „Corps diplomatique" en natuurlijk veel politieagenten. Aan de rechterzijde zat de Zweedse gezant en naast hem de Nederlandse ambtenaren. Achter hen de Engelse ambassadeur Sir Robert en naast dezen de Noordamerikaanse ambassadeur, de heer Grew en nog vele anderen. Eigenlijk waren wij allen min of meer gevangenen. Het was hun zelfs verboden een enkel woord met elkaar te spreken.

Na de plechtigheid, welke gehouden werd door Mons. Matsui, den Japans-Anglicaansen bisschop, die bijgestaan werd door Anglicaanse geestelijken, ging ik naar het spreekgestoelte, en toen ik een ogenblik de kapel rond keek, leek het mij of er een uiterste spanning in de lucht hing. Want hier zaten vriend en vijand dichtbij elkaar, beiden onder toezicht en bewaakt door een grote macht van de in Japan alomvertegenwoordigde politie.

De kapel had twee tribunes, de een boven de ander, die beide met belangstellenden gevuld waren en door de bogen zag ik in mijn verbeelding de machinegeweren gereed voor actie.

Het was ongelooflijk moeilijk de juiste woorden onder deze omstandigheden te vinden. Eerst sprak ik in het Nederlands en daarna in het Engels. Waar ik tekort schoot of slaagde is aan den lezer te beoordelen:

„Voor hen, die in U geloven, o Heer, wordt het leven wel veranderd, maar niet weggenomen."

Dierbare landgenoten. Ver van ons dierbaar vaderland en onder heel biezondere omstandigheden, staan wij hier bij het stoffelijk overschot van onzen gezant, die zo plotseling uit ons midden is weggenomen. Als bij het heengaan van een onzer bekenden, wij tot nadenken gestemd worden, de loop der ons omgevende gebeurtenissen zich als het ware opschort om een ogenblik de eeuwige waarheden te overwegen, hoeveel te meer dan bij dit heengaan van onzen gezant, dat zo plotseling en voor ons zo onverwacht plaats greep. Dat zijn zo van die ogenblikken in ons leven, dat wij in deemoed neergebogen alles vergeten wat ons omgeeft, om in stilte de handen te vouwen tot het gebed en de smeekbede zeggen: O, God, Schepper en Verlosser van alle gelovigen, geef aan de ziel van Uwen dienaar Pabst de vergiffenis van al zijn zwakheden en fouten, opdat hij waardig bevonden moge worden de eeuwige vreugde deelachtig te worden. En wij mogen met recht vertrouwen, dat de oneindige barmhartigheid Gods met welwillendheid op onze bede zal neerzien. Immers enkele dagen geleden is hier in het St. Lucks ziekenhuis een rijk leven afgesloten, waarin de overledene zijn beste krachten heeft gegeven in dienst van het vaderland. Op den overledene mogen wij met recht de woorden van St. Paulus toepassen: „De goede strijd heb ik gestreden, mijn loopbaan heb ik volbracht, voor het overige wacht mij de kroon der rechtvaardigheid, die de rechtvaardige Rechter mij zal schenken."

Inderdaad de goede strijd heeft hij gestreden. Immers meer dan 20 jaar, ja het beste van zijn leven heeft de overledene hier in Japan doorgebracht en zijn krachten gewijd aan de goede zaak voor Koningin en Vaderland. Als een echte strijder is onze generaal in het harnas gestorven. De overledene was niet iemand die achteloos voorbijging aan hetgeen hem hier omgaf, maar zijn ijverige studie en grote kennis en belangstelling voor de cultuur van dit land, bewijzen hoe serieus hij zijn taak als Nederlandse gezant hier in Tokio opnam.

In de vele godsdienstige gesprekken, die ik met den overledene heb mogen voeren, werd mij duidelijk de oprechtheid van zijn christelijk geloof. Ik ben er zeker van, dat de overledene in stille ogenblikken meermalen met diepe overtuiging de bede uit ons schone volkslied heeft opwaarts gezonden:

„Mijn schildt ende betrouwen Sijt Ghy O Godt mijn Heer,
Op U soo wil ik bouwen Verlaat mij nimmermeer
Dat ick doch vroom mach blijven U dienaar t'aller stond."

Het is daarom, dat wij met vertrouwen een barmhartig oordeel mogen verwachten van Hem. Die boven ons allen staat.

Het is oneindig jammer, dat het heengaan van onzen gezant in deze omstandigheden heeft moeten plaats grijpen. Dat ondanks deze omstandigheden ik hier in staat ben gesteld enkele woorden van afscheid te spreken, daarvoor moet ik de Japanse regering bedanken, alsook voor de verschaffing van medische hulp die nog alles in het werk heeft gesteld om dit leven te behouden. Dierbare landgenoten, weest overtuigd van mijn oprecht medeleven met dit verlies, dat ons getroffen heeft. Tot zover dan deze mijne schamele woorden.

En nu dan, christenziel van onzen gezant, vertrek uit deze wereld:
in de naam van den Vader, Die U schiep
in de naam van den Zoon, Die U ter redding riep,
in de naam van den Geest, Die U in vuur herschiep
in de naam van Jezus en alle heiligen samen
rust zacht en het eeuwige licht verlichte U Amen."

Na de dienst moest ik een afschrift van het hierboven geschrevene aan de politie geven. Met mijn weinige woorden zouden de formaliteiten afgelopen zijn. Doch zo dachten de Nederlandse ambtenaren niet. Van te voren hadden zij gevraagd of de organist zo vriendelijk zou willen zijn aan het eind een Nederlands kerkelijk lied te spelen.

„Neen, dat is te laat, de muziek had daarvoor door den organist ingestudeerd moeten worden".

O, als dat de moeilijkheid is, kunnen wij dit gemakkelijk oplossen, antwoorden de Nederlanders; onder ons is iemand, die het kan spelen. Als u dat wilt toestaan, zouden wij u zeer dankbaar zijn".

Eindelijk, na lang overwegen, hadden de Japanners hun toestemming gegeven. En toen kon men de meest opmerkelijke zaak gade slaan, misschien nooit te voren in de geschiedenis voorgekomen, dat de hoogste ambtenaren van een land, dat in oorlog is, zich van hun stoelen verhieven en in de houding stonden voor het volkslied van den vijand en in tegenwoordigheid van dezen vijand. Want het was het „Wilhelmus", het Nederlandse volkslied, dat de Nederlander Van der Eeyst op het orgel speelde en toen de gehele bijeenkomst opstond, konden de Japanners moeilijk anders doen.

Het verzoek van den Nederlander om een godsdienstig lied te spelen was geen leugen, want de woorden van het „Wilhelmus" zijn zeer vroom en bevatten verschillende smeekbeden.

Toen de laatste tonen weggestorven, waren gingen eerst de Nederlandse ambtenaren weg. Daarna de Japanse, die den Nederlanders goede dag hadden gezegd en na hen alle ambassadeurs en gezanten. De Japanse politie ontving de vijandelijke ambtenaren en bracht hen naar hun respectieve legaties, waar zij weer heel beleefd achter slot en grendel werden gezet. Het verzoek van de Nederlandse attaché's om mij voor de noenmaal naar de Nederlandse legatie te laten gaan, werd door de politie geweigerd. Ik werd direct weer naar mijn interneringskamp gebracht.

Een uur later keek ik weer uit op de Tamagawa vallei en de blauwe hemel vanachter de tralies.

SLOT.

SPORT - RUBRIEK.

Officiële Mededeelingen

van

„De Curaçaose Voetbalbond".

WEDSTRIJD UITSLAGEN

Van Zondag 28 Februari 1943.

A-Klasse: Independiente 1 — Jong Holland 1 1—0.

WEDSTRIJD PROGRAMMA.

STADION

Zondag 7 Maart 1943: A-Klasse S.U.B.T. 1 — Jong Holland 1 (Oehlers)

MUNDO NOBO

Zondag 14 Maart 1943: A-Klasse Atlanta 1 — Independiente 1 (Jesurun)

COMPETITIE-STAND 1942.

A-Klasse	gesp.	gew.	gel.	verl.	doelpunten voor	doelpunten tegen	punten	gem.
Independiente 1	5	4	1	0	14	5	9	1.80
S.U.B.T. 1	5	4	0	1	20	8	8	1.60
Jong Holland 1	4	2	1	1	7	3	5	1.25
Atlanta 1	5	2	2	1	11	7	6	1.20
Scherpenheuvel 1	5	1	2	2	12	12	4	0.80
Jong Curaçao 1	6	1	0	5	11	18	2	0.33
Transvaal 1	6	1	0	5	8	30	2	0.33

ATTENTIE ALLE VERENIGINGEN.

Het Bestuur van de C.V.B. acht zich niet verantwoordelijk voor vermissingen in de kleedkamers op het terrein. Bij wedstrijden worden de spelers aangeraden hun geld en andere waardevolle voorwerpen ter bewaring af te geven aan den terreinknecht.

HET BESTUUR.

INGEZONDEN.

(Buiten verantwoordelijkheid der Redactie)

FANTOCHI [1] OP CURAÇAO.

Een der meest sterk kenbeeld van fantochi is uiterlijk vertoon, terwijl de inwendige mensch zelf steen en been klaagt, bijv. geen volle buik doch mooie kleeren aan het lijf.

Een ander kenteeken van deze ijdelheid komt dezer dagen voor onder de heerschende klasse op dit eilandje, alwaar men in dezen onzekeren tijd denkt aan een non-productief werk als een tunnel van f. 5.000.000. — voor een, wegens verwaarloozing van de primaire eischen materieel en sociaal kwijnend gemeenschap, daarom willen wij hopen dat dit denkbeeld alleen maar een hallucinatie is.

Vast staat het dat de Bevolking van Curaçao uit traditioneel gevoel (hare ouders en voorouders hebben zich op grond van hunne Nederlanderschap in de Wereldmaatschappij veilig en aanzienlijk geacht) Nederlander wenscht te blijven en dit niet alleen voor haarzelve maar ook voor hare opvolgers en nakomelingen.

Niet uit het oog mag echter verloren worden, dat alle liefde op deze Wereld, behalve die voor God, betrekkelijk is, in welk verband wij kunnen zeggen dat wij persoonlijk ondervonden hebben, dat zelfs moederliefde verging met gevolg, dat de kinderen zich vervreemdden van de betrokkene onverschillige moeders, die wel veel deden, maar niet voor hare kinderen.

Zoo wordt er ook veel gedaan door Curaçao maar niet voor de Curacaoenaren, als ook het geval zal zijn met deze tunnel, geen economisch belang maar een sociale voorziening, die voor de magnaten en de opportunisten zijn zal, maar heel indirect voor het Volk zelf, aangezien het perspectief daarbij geïdealiseerd heel problematisch is.

Men denke thans aan de verbeterde Paardenbaai met veel betere geografische faciliteiten, die de voorhenen gedwongen accumulatie op Curaçao in de toekomst niet meer imperatief maken. De twee bekende vrienden van Aruba K.N.S.M. en Havenmeester hebben respectievelijk de „Colombia" en de Graceline booten afgeraden de Paardenbaai als minder veilig aan te doen, echter tot iogenstraffing zien wij heden grootere booten dan deze bij meerdere stukken in de Paardenbaai liggen.

Een tunnel op Curaçao kan wel op latere agenda's komen, doch voorloopig zijn er veel practische hulpmiddelen, die naast de brug toegepast kunnen worden, waardoor zoo goed als heelemaal opgeheven worde de vertraging, die uit natatigheid thans bestaat bij het oversteken der haven.

Maar wil men ook het verkeer zelf in de haven verminderen zal de Isla hierbij belangrijk kunnen bijdragen door een deel van haar werk naar Aruba over te brengen op de Arend Petroleum Maatschappij, thans in reces, waardoor zij om te beginnen een aanwinst zal hebben van 144 mijlen per trip van Maracaibo naar Aruba plus een groote besparing aan loodsgelden.

De arbeiders van Curaçao komen natuurlijk ook mede met de verschil echter, dat zij op Aruba werkende de plaatselijke loonssfeer zullen inademen d.i. gewoon laag arbeider f 0.60 per uur met het voordeel erbij alles in een Commissariaat te kunnen koopen tegen veel goedkoopere prijzen dan bij den handel bv. een blik melk Commissariaat f. 0.16 handel f. 0.30., een paar schoenen f. 7.50 handel f. 14.—

De mogelijkheid bestaat dat men op Curaçao eventueel, nu er reeds genoeg aan sociale aanvulling gedaan is, de aandacht zal gaan wijden aan de practische behoeften en nooden der Bevolking, doch zal door deze nieuwe hobby zinkertunnel wederom aan deze heilige zaken de aandacht onttrokken worden, hetgeen tengevolge kan hebben dat men uiteindelijk het vertrouwen, de verdraagzaamheid der Bevolking heelemaal verbeurt.

Het zijn dergelijke onverantwoordelijke dingen, die men op Curaçao doet met de gelden der gemeenschappelijke begrooting, dat Aruba heden ertoe geleid heeft met open vizier acties te voeren tot eenesche ding van Curaçao in den vorm van autonomie.

Het perspectief en de beteekenis van Aruba op velerlei gebieden wettigen zeker wel zoo'n ideaal, doch wij voorons koesteren de hoop dat zoo'n scherpe scheiding, als niets meer met Curaçao gemeenschappelijk te hebben, vermeden kan worden door de rechten van Aruba in betere verhouding te doen gelden door bepaalde staatsrechtelijke regeling in het leven te roepen, waardoor Aruba, in overeenstemming met hare prestige, feitelijk absoluut zelfstandig tegenover Curaçao zal komen te staan, maar dat deze zustereilanden toch aan elkander gevlochten blijven.

Wanneer men een Arubaan hoort zeggen dat Curaçao tegen Aruba is zonder dat hiervan een uitlegging is gegeven, kan deze uitlating wel in hare letterlijke zin verkeerd opgevat worden, maar wat hiermede eigenlijk bedoeld wordt kunnen de Arubanen op Curaçao, die het volle vertrouwen en adhesie der Curaçaoenaren verdiedienen en omgekeerd de Curaçaoenaren op Aruba uiteenzetten.

Niet alleen de Arubanen maar de Arubanen en de Curaçaoenaren zijn collectief tegen de factoren die herhaaldelijk op Curaçao ontspringen en aanleiding geven aan een bijzonder ingewijd Arubaan om zoo subjectief zich uit te drukken.

Aruba zal blij zijn als men op Curaçao f. 5.000.000 wil besteden aan: Volkshuisvesting- land watervoorziening- Openbare Gezondheidsdienstbepaald soort landbouw, veeteelt en visscherij- bepaald soort Openbare werken- Onderwijs, schoolvoeding en andere faciliteiten voor het Onderwijs op de buitendistricten.

Redelijk loon naar prestatie en behoefte. Wat de eerste betreft om ambitie te bevorderen tweedens om Curaçao uit hongerlijden te helpen, hetgeen vergeevend is bij ieder gezin waar het Hoofd niet meer dan f 3. a f 3.50 per dag verdient.

Laat het Gouvernement het voorbeeld geven met redelijk loon aan de arbeiders.

Van fantastische sociale voorziening kan men voorloopig heelemaal afzien, alsook moet men minder ingrijpen in de practische gang van zaken met bureaucratische bezonnen plannen.

Nogmaals, als wij in de Staten gezegd hebben raden wij bijv. af een busdienst, waardoor de chauffeurs in hun broodwinning beconcurreerd worden. Een paar groote bussen rond de Schottegat is eerder af en zal niet zoo nadeelig zijn voor de chauffeursgilde maar laat deze niet worden een busdienst met ontwrichting van het bedrijf der kleine bussen.

Door het geven van banden aan de chauffeurs verkrijgt men een geregeld en genoeg uitgebreid verkeer, de groote bussen kunnen niet overal inkruipen waarvoor men de kleine bussen absoluut noodig heeft, maar alleen uit deze vertakkingen kunnen zij niet bestaan.

El que monta su caballo sabe para donde va: Dit spreekwoord indachtig mag Aruba het tunnelideaal van Curaçao niet tegenwerken, daarentegen lijdelijk mede werken zal Aruba niet zoo stom zijn te doen, maar wel op alternatieve wijze.

De leening moet niet f 5000.000 alleen maar f. 8000.000 zijn, waarvan f. 5000.000 voor Curaçao voor zijn tunnel en f. 3000.000 voor Aruba voor verwerking van zijn programma in het onmiddellijk Volksbelang, terwijl de stem van de andere zustereilanden ook verwacht kan worden.

Henny Eman.

[1] Fantochi = grootdoenerij — Redactie.

EMMASTAD

WACHTDIENSTEN: Wo.: 3 Maart.

Telegram Afdeling: Hr. Schaap, tel. 353, Amalia van Solmslaan 4.
Shipping & Supplies: Hr. de Roos, tel. 417, Negropont 33 A.
Scheepvaart Afdeling: Hr. Pruis, tel. 299, Negropont 14.
Dok Afdeling: Hr. Egge, tel. 431.

Sportclub „Asiento": Tennis: Voor onze leden woonachtig te Julianadorp en Bullenbaai zullen er op de baan te Julianadorp tenniswedstrijden (enkel) georganiseerd worden, waarvoor gedurende enkele weken de volgende dagen gereserveerd zullen worden t.w. Maandag, Dinsdag, Donderdag en Vrijdag. Het ligt in de bedoeling om een hele competitie te spelen.

Deelnemers gelieven zich op te geven voor 7 Maart as. bij den heer Oostlander, Julianadorp 21.